

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ»

Схвалено

Вченою радою Національного університету «Києво-Могилянська академія»,

Протокол №7 (засідання 36, п.14)

від 30 травня 2019 р.

Затверджено

Віце-президент з наукової роботи та інформатизації Національного університету «Києво-Могилянська академія»

Т. О. Ярошенко

«05»

Лесняк

**Освітньо-наукова програма
«ПРАВО»
для провадження освітньої діяльності
на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти
для підготовки здобувачів ступеня доктора філософії**

Галузь знань:	<u>08 Право</u>
Спеціальність:	<u>081 Право</u>
Кваліфікація:	Доктор філософії у галузі «Право» за спеціальністю «Право»

Програма вводиться в дію
з 01 жовтня 2019 р.

ПЕРЕДМОВА

Освітньо-наукова програма «Право», за якою провадиться освітня діяльність третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти з підготовки здобувачів ступеня доктора філософії за спеціальністю «081 Право», розроблена згідно з вимогами Закону України «Про вищу освіту» і «Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах)», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України №266 від 23.03.2016 р.

Програма відповідає третьому (освітньо-науковому) рівню вищої освіти та дев'ятому кваліфікаційному рівню за Національною рамкою кваліфікацій, затвердженою Постановою Кабінету Міністрів України № 1341 від 23.11.2011 р. «Про затвердження Національної рамки кваліфікацій» (із змінами, внесеними згідно з Постановою Кабінету Міністрів України №509 від 12.06.2019 р.).

Освітньо-наукова програма «Право» розроблена з урахуванням сучасних рекомендацій і визнаних ефективних практик наукової освіти Європейського освітнього простору:

- «Зальцбурзькі принципи I» - Salzburg I “Conclusions and Recommendations from the Bologna Seminar on “Doctoral Programmes for the European Knowledge Society”, 2005;
- «Зальцбурзькі принципи II» - “Salzburg II Initiative Recommendations” of the European University Association (EUA Council for Doctoral Education), 2010;
- «Принципи інноваційної докторської підготовки» - Principles for Innovative Doctoral Training, Mapping Exercise on Doctoral Training in Europe in 2011 by the ERA Steering Group Human Resources and Mobility (ERA SGHRM), European Commission Directorate-General for Research & Innovation, 27.06.2011;
- Рекомендацій Ради докторської освіти Європейської асоціації університетів (EUA Council for Doctoral Education (EUA-CDE)) та Європейської ради здобувачів докторської освіти і молодих дослідників (EURODOC);
- Рекомендацій Ліги європейських дослідницьких університетів (LERU) «Елементи кращої практики докторської підготовки» (Good Practice Elements in Doctoral Training), 2015.

Програма розроблена робочою групою в складі:

1. Азаров Денис Сергійович – кандидат юридичних наук, доцент, декан факультету правничих наук НаУКМА;
2. Венгер Володимир Миколайович – кандидат юридичних наук, доцент кафедри загальнотеоретичного правознавства та публічного права НаУКМА;
3. Галаган Володимир Іванович – доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри кримінального та кримінального процесуального права НаУКМА;
4. Горох Олексій Петрович – доктор юридичних наук, доцент, доцент кафедри кримінального та кримінального процесуального права НаУКМА;
5. Дзера Ірина Олександрівна – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри приватного права НаУКМА;
6. Заєць Анатолій Павлович – доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, член-кореспондент Національної академії правових наук України, завідувач кафедри загальнотеоретичного правознавства та публічного права НаУКМА;

7. Зверев Євген Олександрович – кандидат юридичних наук, LL.M, доцент кафедри загальнотеоретичного правознавства та публічного права НаУКМА;
8. Іщенко Юрій Вікторович – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри загальнотеоретичного правознавства та публічного права НаУКМА;
9. Кисельова Тетяна Сергіївна – кандидат юридичних наук, Ph.D, LL.M, доцент кафедри суспільного врядування НаУКМА;
10. Ключковський Юрій Богданович – доктор юридичних наук, доцент, доцент кафедри загальнотеоретичного правознавства та публічного права НаУКМА;
11. Козюбра Микола Іванович – доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, член-кореспондент Національної академії правових наук України, професор кафедри загальнотеоретичного правознавства та публічного права НаУКМА;
12. Лобач Ольга Михайлівна – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри загальнотеоретичного правознавства та публічного права НаУКМА;
13. Мелешевич Андрій Анатолійович – Ph.D., доцент, заслужений юрист України, професор кафедри загальнотеоретичного правознавства та публічного права НаУКМА;
14. Музика Леся Анатоліївна – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри приватного права НаУКМА;
15. Хавронюк Микола Іванович – доктор юридичних наук, професор кафедри кримінального та кримінального процесуального права НаУКМА;
16. Ханік-Посполітак Роксолана Юріївна – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри приватного права НаУКМА;
17. Цельєв Олексій Вікторович – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри загальнотеоретичного правознавства та публічного права НаУКМА;
18. Яцкевич Іван Іванович – кандидат юридичних наук, доцент кафедри приватного права НаУКМА, заступник декана факультету правничих наук НаУКМА, відповідальний секретар фахового журналу «Наукові записки НаУКМА. Юридичні науки»

Гарант освітньо-наукової програми:

Козюбра Микола Іванович - доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, професор кафедри загальнотеоретичного правознавства та публічного права НаУКМА

ВСТУП

Освітньо-наукова програма «Право» має на меті підготовку нового покоління висококваліфікованих фахівців, які будуть здатні працювати за найкращими світовими стандартами, зберігаючи та творчо розвиваючи головні досягнення вітчизняної правової науки.

Засадничим принципом наукової освіти в НаУКМА є стимулювання самостійної та продуктивної дослідницької діяльності, підтримка фахової активності й прагнення до нових знань, відкритості до комунікації і взаємодії в рамках міжнародної академічної спільноти.

Координацію і методичне забезпечення дисциплін циклу загальної підготовки освітньо-наукових програм у Національному університеті «Києво-Могилянська академія» здійснює Докторська школа ім. родини Юхименків (заснована 2008 р.), що є навчально-дослідницьким підрозділом і має на меті створення навчального середовища, сприятливого для набуття аспірантами фахової зрілості, спроможності до творчої ініціативи та самостійних наукових досліджень, навичок і досвіду комунікації у рамках міжнародної академічної спільноти.

«Цикл професійної підготовки» і наукову підготовку забезпечують кафедра загальнотеоретичного правознавства та публічного права, кафедра приватного права, кафедра міжнародного і європейського права, кафедра кримінального та кримінального процесуального права факультету правничих наук НаУКМА.

Дисципліни циклів загальної і фахової підготовки сприяють формуванню інтегральної компетентності третього рівня освіти – здатності розв'язувати комплексні проблеми в галузі правознавства, провадити дослідницько-інноваційну діяльність, що передбачає глибоке переосмислення наявних і створення нових цілісних знань, а також уміння їх впроваджувати в освітню та практичну діяльність. У кожному циклі передбачено нормативні дисципліни й надано можливість вибору дисциплін задля забезпечення ефективної реалізації індивідуальних дослідницьких проектів аспірантів.

Навчальні результати, передбачені циклом дисциплін загальної підготовки, розвивають здатності активного дослідника до фахової діяльності у трьох сферах:

- Сфера Д (дослідження) – знання фаху і предмета дослідження, ґрунтовна обізнаність із методологічними підходами і сучасними методами наукових досліджень, високий рівень володіння навичками і технологіями пошуку та обробки наукової інформації;
- Сфера К (комунікація) – виховання здатності до репрезентації і спілкування в межах глобальної наукової спільноти, що включає навички мовлення, письма та презентації англійською мовою, а також уміння формулювати результати дослідження в тій формі, яка потрібна для певної мети чи аудиторії, навички викладача;
- Сфера М (менеджмент) – поєднує навички планування та управління науковими проектами, пошуку наукових грантів, розвиток особистісної ініціативності, уміння формувати робочі групи і дослідницькі спільноти; здатність планувати свою кар'єру.

I. ОСВІТНЯ СКЛАДОВА ОСВІТНЬО-НАУКОВОЇ ПРОГРАМИ

1. Профіль освітньо-наукової програми «Право» зі спеціальності «081 Право»

1- Загальна інформація	
Повна назва закладу вищої освіти та структурного підрозділ	Національний університет «Києво-Могилянська академія»
Ступінь вищої освіти та назва кваліфікації мовою оригіналу	Доктор філософії у галузі «Право» за спеціальністю «Право»
Офіційна назва освітньої програми	Право Law
Тип диплому та обсяг освітньої програми	Диплом доктора філософії, одиничний, 49 кредитів ЄКТС, термін освітньої складової – 2 роки
Наявність акредитації	
Цикл/рівень	НРК України – 9 рівень, FQ-EHEA – третій цикл, EQF-LLL – 8 рівень
Передумови	Другий (магістерський) рівень вищої освіти
Мова(и) викладання	Українська та англійська
Термін дії освітньої програми	
Інтернет адреса постійного розміщення опису освітньої програми	https://www.ukma.edu.ua/index.php/aspirantura
2 - Мета освітньої програми	
	Сформувати здатність до науково-організаційної діяльності, ефективного планування та здійснення наукового дослідження в галузі права, співпраці та комунікації в межах фахової спільноти задля подальшого практичного впровадження його результатів.
3 – Характеристика освітньої програми	
Предметна область (галузь знань, спеціальність)	Право (спеціальність «Право»)
Орієнтація освітньої програми	Освітньо-наукова програма спрямована на формування активного дослідника, якому властиві не тільки знання власного фаху і предмета дослідження, ґрунтовна обізнаність із методологічними підходами і сучасними методами правознавчого дослідження, високий рівень володіння навичками і технологіями пошуку та обробки наукової інформації, також і різноманітні викладацькі, комунікаційні аналітично-консультативні та менеджерські навички.

<p>Основний фокус освітньої програми</p>	<p>Освітньо-наукова програма спрямована на формування системного наукового світогляду, розуміння засад академічної культури й етики, здатності до інтелектуального ризику та перегляду наукових парадигм.</p> <p>Ключові слова: правове пізнання, методологія правознавства, методи правових досліджень, правовий світогляд, правові цінності, правові явища, верховенство права, тенденції розвитку правознавства, приватне право, публічне право трудове право.</p>
<p>Особливості та відмінності</p>	<p>Усі здобувачі освіти ступеня доктора філософії мають можливість сформулювати індивідуальну освітню траєкторію огляду на потреби виконання дослідницького проекту і формування майбутньої кар'єри: шляхом вибору дисциплін іншого рівня освіти і через вибір дисциплін у циклі загальної підготовки за певними напрямками («викладацька компетентність», «робота з інформаційними ресурсами», «менеджмент наукових проектів»).</p> <p>Велика увага приділяється вивченню англійської мови та підготовці до міжнародної публікаційної активності. Аспіранти заохочуються до прослуховування навчальних дисциплін понад кредитний мінімум, зазначений у програмі, якщо це відповідає індивідуальним дослідницьким інтересам; використання ресурсів і можливостей неформальної освіти, міжнародного стажування та академічної мобільності.</p>
<p>4 - Придатність випускників освітньої програми до працевлаштування та подальшого навчання</p>	
<p>Придатність до працевлаштування</p>	<p>Посади в науково-дослідних інститутах НАН України, вищих навчальних закладах МОН України, наукових та аналітичних центрах та компаніях.</p>
<p>Подальше навчання</p>	<p>Підготовка дисертації на здобуття ступеня доктора наук (як у докторантурі, так і шляхом самостійної наукової роботи), набуття додаткових кваліфікацій у системі післядипломної освіти, участь у програмах міжнародної академічної мобільності.</p>
<p>5 – Викладання та оцінювання</p>	
<p>Викладання та навчання</p>	<p>Всі дисципліни освітньо-наукової програми заохочують до активної роботи над дисертаційним дослідженням, формують уміння його планування, виконання та представлення результатів українською та англійською мовою. Форми навчання максимально наближені до практичної наукової діяльності (конференції, колегіальне обговорення, написання окремих елементів дисертаційної роботи).</p> <p>Викладання здійснюється на засадах колегіальності, відповідальності, високої академічної культури та академічної доброчесності.</p>

	Графік освітнього процесу (Академічний календар Докторської школи ім. родини Юхименків НаУКМА) передбачає час на навчальну роботу (2 семестри) і для індивідуальної дослідницької діяльності (2 дослідницькі періоди).
Оцінювання	Відповідно до студентоцентрованого підходу аспіранти активно залучаються до співвикладання, колегіального оцінювання і самооцінювання. Рекомендованими формами контрольних завдань освітньо-наукової програми є завдання на створення і формування елементів індивідуального дослідження. Форми підсумкового оцінювання: презентації, індивідуальні дослідницькі та практичні завдання, виступ на конференції.
6 – Програмні компетентності	
Інтегральна компетентність (ІНТ)	Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі права, провадити дослідницько-інноваційну діяльність, що передбачає глибоке переосмислення наявних і створення нових цілісних знань, а також уміння їх впроваджувати в освітню та практичну діяльність.
Загальні компетентності (ЗК)	<p>ЗК-1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.</p> <p>ЗК-2. Вміння виявляти, ставити і вирішувати проблеми.</p> <p>ЗК-3. Здатність до самостійного формування системного наукового і загального культурного світогляду.</p> <p>ЗК-4. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).</p> <p>ЗК-5. Здатність вчитися й оволодівати сучасними знаннями.</p> <p>ЗК-6. Здатність до пошуку, обробки та аналізу інформації з різних джерел.</p> <p>ЗК-7. Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології у науковій діяльності.</p> <p>ЗК-8. Здатність доказово й обґрунтовано викладати результати власного дослідження українською мовою усно і письмово.</p> <p>ЗК-9. Здатність представляти результати наукових досліджень англійською мовою для комунікації і взаємодії в рамках міжнародної академічної спільноти усно і письмово.</p> <p>ЗК-10. Здатність до науково-організаційної діяльності і співпраці в межах фахової спільноти.</p> <p>ЗК-11. Здатність розробляти наукові проекти, складати пропозиції щодо їх фінансування та управляти ними.</p> <p>ЗК-12. Здатність передавати і поширювати наукові знання.</p> <p>ЗК-13. Здатність діяти на основі етичних кодексів і професійної етики науковця.</p> <p>ЗК-14. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо.</p> <p>ЗК-15. Здатність вести міждисциплінарний діалог на засадах науковості та толерантності.</p>

Спеціальні (фахові)
компетентності (ФК)

ФК-1. Здатність визначати особливості наукового правового пізнання порівняно з пізнанням в інших науках – природничих і соціальних, особливостей співвідношення істини і цінностей в правовому пізнанні, вміння враховувати це у власних дослідженнях.

ФК-2. Здатність коректно застосовувати методології правознавства, всього спектру сучасних методів наукового пошуку, вміння застосовувати їх у своїх дослідженнях.

ФК-3. Вміння аналізувати та самостійно визначати тенденції та закономірності розвитку правознавства та його окремих сфер в умовах інтеграційних та глобалізаційних процесів, що відбуваються у сучасному світі, здатність знаходити, аналізувати і узагальнювати надбання різних (передусім європейських) правових сімей в юридичній науці і практиці, критично їх оцінювати та використовувати в дисертаційних дослідженнях.

ФК-4. Уміння застосовувати основні складові верховенства права в наукових дослідженнях.

ФК-5. Здатність визначати здобутки різних типів шкіл і напрямів праворозуміння та синтезувати (поєднувати) і використовувати їх у власних наукових дослідженнях.

ФК-6. Здатність аналізувати право як основу, мету та засіб існування держави; критеріїв визнання легітимності державної влади.

ФК-7. Здатність збирати, аналізувати, систематизувати законодавство, що складає нормативну базу дисертаційного дослідження в галузі приватного і публічного права, кримінального, трудового та інших галузей права, виявляти прогалини, суперечності та інші його недоліки, формулювати власні пропозиції, спрямовані на їх подолання, оволодіти здатністю розробки та можливостями здійснювати глибоку фахову експертизу законодавства.

ФК-8. Здатність вільно володіти сучасною юридичною термінологією та юридичною технікою, уміння аргументувати положення і висновки, до яких здобувач дійшов в процесі дослідження, з використанням широкого арсеналу моделей, правил і прийомів юридичного аргументування, в тому числі в галузі приватного і публічного права, кримінального, трудового та інших галузей права.

ФК-9. Вміння аналізувати причини правопорушень в досліджуваних сферах правового регулювання та формувати пропозиції, спрямовані на їх усунення.

ФК-10. Вміння аналізувати особливості зв'язків між правом і державою в публічному та приватному праві, кримінальному, трудовому та інших галузях права, виявляти протиріччя між ними, визначати форми взаємовпливу держави і права в досліджуваних правових сферах, явищах і процесах.

	<p>ФК-11. Вміння оцінювати закони на інші нормативно-правові акти на відповідність європейським та міжнародним стандартам у сфері прав людини.</p> <p>ФК-12. Здатність до міждисциплінарної взаємодії та вміння співпрацювати в команді з представниками інших професійних галузей в якості юридичного експерта.</p>
<p>7 – Програмні результати навчання</p>	
	<p>ПРН-1. Здійснювати наукове дослідження у відповідності до засадничих принципів логіки наукового пізнання.</p> <p>ПРН-2. Формулювати переконливі аргументи на підтвердження наукових гіпотез.</p> <p>ПРН-3. Виявляти нові тенденції розвитку науки (фахової галузі) і критично оцінювати їхній потенціал.</p> <p>ПРН-4. Визначати ціннісні та етичні засади наукової діяльності й керуватись ними у власному дослідженні.</p> <p>ПРН-5. Планувати й ефективно проводити інформаційну роботу в рамках власного дослідження із використанням універсальних і спеціалізованих інформаційних ресурсів комерційних та відкритих джерел наукової інформації, застосовуючи наукометричні показники і відповідне програмне забезпечення.</p> <p>ПРН-6. Усно і письмово представляти результати власного дослідження українською мовою на основі знання мовних норм і мовної організації наукових текстів різних жанрів.</p> <p>ПРН-7. Ґрунтовно володіти граматиною (частини мови, структура речення, пунктуація) для коректного застосування наукового стилю англійської мови.</p> <p>ПРН-8. Готувати і редагувати власні наукові статті для публікації англійською мовою в міжнародному рецензованому журналі відповідно до вимог.</p> <p>ПРН-9. Вміння брати участь в обговоренні теми наукового дослідження, наукової проблематики у форматі усних презентацій під час наукових заходів англійською мовою.</p> <p>ПРН-10. Розроблювати навчальні дисципліни згідно стандарту освіти і нормативного змісту підготовки здобувачів освіти різних рівнів із доцільним застосуванням різноманітних методів і методик навчання та оцінювання у відповідності до очікуваних навчальних результатів.</p> <p>ПРН-11. Ініціювати та формувати наукові проекти з урахуванням стратегічних завдань наукової галузі й соціального контексту та використанням базової моделі проектного менеджменту.</p>
	<p>ПРН-12. Аналізувати і виявляти особливості правового пізнання порівняно з пізнанням в інших науках – природничих і соціальних, враховувати у власних дослідженнях особливості співвідношення істини і цінностей в правовому пізнанні.</p>

	<p>ПРН-13. Застосовувати методологію правознавства і сучасні методи наукового пошуку у власному дослідженні.</p> <p>ПРН-14. Аналізувати особливості зв'язків між правом і державою в публічному та приватному праві, кримінальному, трудовому та інших галузях права, виявляти протиріччя між ними, визначати форми взаємовпливу держави і права в досліджуваних правових сферах, явищах і процесах.</p> <p>ПРН-15. Аналізувати, систематизувати здобутки різних типів шкіл і напрямів праворозуміння та синтезувати (поєднувати) і використовувати їх у власних наукових дослідженнях.</p> <p>ПРН-16. Добирати, аналізувати, систематизувати законодавство, що складає нормативну базу дисертаційного дослідження в галузі приватного і публічного права, кримінального, трудового та інших галузей права, виявляти прогалини, суперечності та інші його недоліки,</p> <p>ПРН-17. Формулювати пропозиції, спрямовані подолання недоліків і прогалин права на основі фахової експертизи законодавства.</p> <p>ПРН-18. Аналізувати та самостійно визначати тенденції і закономірності розвитку правознавства та його окремих сфер в умовах інтеграційних та глобалізаційних процесів, знаходити і узагальнювати надбання різних (передусім європейських) правових сімей в юридичній науці і практиці, критично їх оцінювати та використовувати в дисертаційних дослідженнях</p> <p>ПРН-19. Робити сутнісні узагальнення щодо причин правопорушень в досліджуваних сферах правового регулювання.</p> <p>ПРН-20. Демонструвати принципи академічної доброчесності і високої академічної культури.</p> <p>ПРН-21. Аргументувати положення і висновки з використанням моделей, правил і прийомів юридичного аргументування.</p>
8 – Ресурсне забезпечення реалізації програми	
Кадрове забезпечення	До викладання на освітньо-науковій програмі залучені викладачі зі значним досвідом наукової і педагогічної діяльності та високою науковою кваліфікацією.
Матеріально-технічне забезпечення	Аспірантам надається доступ до всіх ресурсів навчального середовища НаУКМА, і зокрема – виокремленого навчального простору Докторської школи імені родини Юхименків, де є конференційний простір із обладнанням для дистанційного навчання та комунікації; відкритий навчальний простір, місця для індивідуальної роботи, простір для спілкування і групової роботи.
Інформаційне та методичне забезпечення	Аспірантам доступні всі ресурси Наукової бібліотеки НаУКМА, віртуальний освітній простір DistEdu, методичне забезпечення усіх навчальних дисциплін, корпоративні сервіси університету.

9 – Академічна мобільність	
Національна кредитна мобільність	Здійснюється відповідно до міжінституційних угод із ЗВО та академічними інституціями НАНУ.
Міжнародна кредитна мобільність	НаУКМА створює численні можливості для отримання досвіду міжнародної співпраці впродовж навчання: наукові стажування, кредитна мобільність до університетів ЄС за програмою Erasmus+ KA1 International Credit Mobility, самоініційована мобільність – за програмами DAAD, Fullbright та ін.
Навчання іноземних здобувачів вищої освіти	Можливе за умови підтвердження володіння українською мовою на рівні B2.

2. Перелік компонент освітньо-наукової програми «Право» та їх логічна послідовність

2.1. Перелік компонент освітньої програми

Код н/д	Компоненти освітньої складової	Кількість кредитів	Форма підсумкового контролю
1	2	3	4
Обов'язкові компоненти ОП			
I. Цикл загальної підготовки			
<i>1.1. Дисципліни науково-теоретичної підготовки</i>			
ОК 1.1a.1	Логіка, методологія та етика наукового дослідження	4	екзамен
<i>1.2. Дисципліни науково-практичної підготовки</i>			
ОК 1.2a.1	Цифрова наука та інформаційна грамотність	3	екзамен
ОК 1.2a.2	Викладання в системі вищої освіти	2	екзамен
ОК 1.2a.3	Практика викладання фахових дисциплін	3	залік
<i>1.3. Дисципліни мовної підготовки</i>			
ОК 1.3a.1	Культура наукової мови	2	залік
ОК 1.3a.2	Advanced English for Academic Communication -1	8	екзамен
ОК 1.3a.3	Advanced English for Academic Communication -2	4	екзамен
II. Цикл професійної підготовки			
ОК 2.1a.1.	Розробка дисертаційного проекту	3	екзамен
ОК 2.1a.2.	Аспірантський дослідницький семінар	4	залік
ОК 2.1a.3.	Методологія наукових досліджень: сучасні підходи та тенденції розвитку	4	екзамен
Загальний обсяг обов'язкових компонент:		37	
Вибіркові компоненти ОП			
I. Цикл загальної підготовки			
<i>1.1. Дисципліни науково-теоретичної підготовки</i>			
ВБ 1.16.1	Прикладна етика в практиці сучасних наукових досліджень	2	залік
ВБ 1.16.2	Трансформації в історії науки	2	залік
<i>1.2. Дисципліни науково-практичної підготовки</i>			
ВБ 1.26.1	Менеджмент наукових проектів	2	залік
ВБ 1.26.2	Стратегії викладання для активного навчання впродовж життя	2	залік
ВБ 1.26.3	Управління даними досліджень	2	залік
ВБ 1.26.4	Права інтелектуальної власності	2	залік
ВБ 1.26.5	Управління кар'єрою та планування розвитку навичок	2	залік
ВБ 1.26.6	Дистанційне і змішане навчання	2	залік
ВБ 1.26.7	Лідерство і особистий розвиток	2	залік
<i>1.3. Дисципліни мовної підготовки</i>			
ВБ 1.36.1	Корективний курс англійської мови	2	залік
ВБ 1.36.2	Редагування наукових текстів англійською мовою	2	залік
ВБ 1.36.3	Англійська для підготовки проектних пропозицій	2	залік
ВБ 1.36.4	Підготовка до міжнародних тестів з англійської мови	2	залік
Обсяг вибіркових компонент:		6	

II. Цикл професійної підготовки			
ВБ 2.16.1	Практичні аспекти міжнародного правового наукового дослідження	3	залік
ВБ 2.16.2	Основи парламентаризму	3	залік
ВБ 2.16.3	Сучасні наукові дослідження в сфері публічного адміністрування	3	залік
ВБ 2.16.4	Приватне та публічне у цивільному праві	3	залік
ВБ 2.16.5	Тенденції уніфікації цивільного процесу	3	залік
ВБ 2.16.6	Актуальні проблеми приватного права	3	залік
ВБ 2.16.7	Сучасні науково-правові дослідження податкової системи та оподаткування в Україні	3	залік
ВБ 2.16.8	Актуальні проблеми трудового права	3	залік
ВБ 2.16.9	Кримінальне право: сучасний стан і тенденції розвитку	3	залік
ВБ 2.16.10	Сучасні проблеми кримінального провадження	3	залік
ВБ 2.16.11	Дисципліна-1 (дисципліна магістерської програми відповідно до проблематики дослідження)	3	залік
Обсяг вибіркового компонента:		6	
Загальний обсяг вибіркового компонента:		12	
ЗАГАЛЬНИЙ ОБСЯГ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ		49	

2.2. Структурно-логічна схема освітньо-наукової програми

Освітньо-наукова програма містить два цикли – загальної і професійної підготовки.

«Цикл загальної підготовки» складається з трьох блоків навчальних дисциплін, у кожному з яких забезпечена можливість індивідуалізації навчального плану аспіранта за навчальними і дослідницькими потребами: дисципліни науково-теоретичної підготовки; дисципліни науково-практичної підготовки; дисципліни мовної підготовки.

«Цикл професійної підготовки» містить нормативні та вибіркові складові.

На основі навчального плану освітньо-наукової програми «Право» аспірант формує індивідуальний навчальний план, який погоджується з науковим керівником і затверджується Вченою радою факультету правничих наук НаУКМА.

Модель навчального року для першого і другого року навчання в аспірантурі передбачає такий розподіл навчального часу:

- Сесія настановчого навчання
- Семестр 1 (13 тижнів) - осінній
- Різдвяні канікули
- Іспитова сесія 1 семестру (2 тижні)
- I Дослідницький період
- Семестр 2 (13 тижнів) – весняний
- Великодні канікули
- Іспитова сесія 2 семестру
- Звітна конференція A LINEA
- Літня школа
- Літні канікули (8 тижнів)
- II Дослідницький період

Модель навчального року для третього і четвертого року навчання передбачає самостійну роботу над дослідженням, регулярні зустрічі з науковим керівником, щорічну атестацію (у межах II Дослідницького періоду)

Форми аудиторної роботи передбачають можливість максимального забезпечення індивідуальних дослідницьких потреб аспіранта й особливостей підготовки за різним фахом. Завдання у межах окремих дисциплін роботи максимально пов'язані з планом і завданнями індивідуального дослідницького проекту аспіранта.

II. НАУКОВА СКЛАДОВА ОСВІТНЬО-НАУКОВОЇ ПРОГРАМИ

Наукова складова освітньо-наукової програми передбачає проведення аспірантом власного наукового дослідження під керівництвом одного або двох наукових керівників та оформлення його результатів у вигляді дисертації.

Наукова складова освітньо-наукової програми оформляється у вигляді індивідуального плану наукової роботи аспіранта, погоджується здобувачем з його науковим керівником, гарантом освітньо-наукової програми, затверджується Вченою радою факультету правничих наук НаУКМА, і є невід'ємною частиною навчального плану аспірантури.

Індивідуальний план науковою роботи є обов'язковим для виконання здобувачем ступеня доктора філософії і використовується для оцінювання успішності запланованої наукової роботи під час щорічного звіту на засіданні кафедри.

Невід'ємною частиною наукової складової освітньо-наукової програми аспірантури є підготовка та публікація наукових статей, виступи на наукових конференціях, наукових фахових семінарах, круглих столах, симпозіумах.

Підготовка в аспірантурі завершується наданням висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації.

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «081 ПРАВО»

I

Вплив праворозуміння на сучасну юридичну практику: порівняльний аналіз.

Проблема визначення права в сучасній правовій думці.

Співвідношення загальних, цивілізаційних та національних принципів права в правовій системі.

Протиріччя між державою і правом в сучасному суспільстві.

Правові механізми забезпечення контролю за діяльністю державної влади.

Право як засіб комунікації держави із своїми громадянами та іншими суб'єктами права.

Сучасний концепт прав людини.

Гарантії прав людини в умовах надзвичайного стану.

Проблеми конституційно-правового регулювання прав людини в Україні.

Права людства: стан та перспективи їх юридичного захисту.

Співвідношення між публічним і приватним правом та тенденції його розвитку в європейських правових системах.

Юридичні конструкції як складова юридичної техніки нормотворчості.

Юридичне тлумачення як наука і мистецтво.

Юридичне тлумачення і правотворчість: лінії взаємозв'язків та тенденції їх розвитку.

Можливості та межі судового захисту соціально-економічних прав.

Моделі юридичної аргументації, стан та перспективи їх використання в національній правовій системі України.

Правила юридичної аргументації, стан та перспективи їх використання в національній правовій системі України.

Принципи верховенства права і правової державності: спільні риси і відмінності.

Право бути вислуханим як складова верховенства права.

Принцип недискримінації в правовій системі України: стан та напрями вдосконалення правового регулювання.

Принцип юридичної визначеності в правовій системі України: стан та перспективи.

Повага до принципу *res judicata* як складова верховенства права.

Повага держави до «легітимних очікувань» як складова верховенства права.

Недопустимість «змін до гіршого» (*reformation is repus*) як складова верховенства права.

Інституційна незалежність судової влади: стан та напрями вдосконалення в Україні.

Функціональна незалежність суду і суддів в Україні: стан та напрями вдосконалення.

Особистісна незалежність судді, її ознаки та напрями забезпечення.

Адміністративна процедура та напрями її розвитку в Україні.

II.

Конституційно-правова характеристика парламентського контролю у сфері місцевого самоврядування.

Правова природа актів парламенту: порівняльно-правовий аспект

Конституційні засади взаємодії органів публічної влади з інститутами громадянського суспільства

Законодавство про очищення влади: міжнародні стандарти, зарубіжний досвід та українська практика

Установча функція парламенту: порівняльно-правова характеристика

III.

Адміністративно-правовий статус вищого корпусу державної служби
Публічне адміністрування в сфері державної служби
Конкурсні процедури в публічному адмініструванні
Адміністративно-правовий статус керівників центральних органів виконавчої влади
Адміністративно-правовий статус національних комісій в сфері регулювання природних монополій
Публічне адміністрування в сфері постачання електричної енергії
Публічне адміністрування в сфері постачання природного газу
Публічне адміністрування в сфері водопостачання та водовідведення
Адміністративно-правове забезпечення прав внутрішньо переміщених осіб
Адміністративно-правове забезпечення права на свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні
Адміністративно-правове забезпечення прав учасників бойових дій в Україні
Адміністративно-правове забезпечення прав громадян на участь в управлінні державними справами
Публічне адміністрування в сфері поводження з відходами
Публічне адміністрування в сфері надання житлово-комунальних послуг
Публічне адміністрування в сфері використання та охорони земель
Публічне адміністрування в сфері видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів.
Публічне адміністрування в сфері видобутку, виробництва і використання дорогоцінного каміння

IV.

Європеїзація приватного права
Базові теорії приватного права
Відшкодування шкоди в сфері конкурентного права
Правові аспекти взаємодії приватного права та фінансового регулювання
Принципи європейського приватного права.
Трансформація європейського приватного права.
Захист прав вкладників неплатоспроможних банків
Особливості захисту права власності в умовах євроінтеграції України

V.

Конвергенція публічного та приватного у цивільному праві
Міжгалузеві зв'язки цивільного права
Сучасне розуміння та особливості предмету та методу цивільно-правового регулювання
Прогалина в цивільному праві
Сучасні питання кодифікації цивільного права

VI.

Податкова система України в контексті її відповідності міжнародним правовим стандартам
Система оподаткування в податковій системі України: проблеми правового регулювання
Проблеми податкового законодавства: світовий та український досвід
Матеріальні та формальні склади податкових правопорушень як підстава притягнення до юридичної відповідальності платників податків
Адміністрування податкової застави: проблеми правового регулювання
Професійна етика податківців в антропосоціокультурному підході до розуміння податкового права
Фінансова відповідальність як вид юридичної відповідальності за порушення податкового законодавства

VII

Акти соціального партнерства як джерела трудового права.
Міжнародні договори у системі джерел трудового права.
Проблеми гармонізації законодавства України та ЄС з питань робочого часу.
Працівники з інвалідністю як суб'єкти трудового права.
Органи державної влади як роботодавці.
Правове регулювання праці науково-педагогічних працівників.
Правове регулювання праці в аграрному секторі економіки.
Правове регулювання працевлаштування іноземців в Україні.
Правове регулювання праці працівників із сімейними обов'язками.
Трудовий договір із державними службовцями.
Трудовий договір з науково-педагогічними працівниками.
Правове регулювання соціальних відпусток.
Охорона праці працівників з інвалідністю.
Правове регулювання громадського контролю з питань праці.
Правове забезпечення трудової дисципліни в органах прокуратури.
Дисциплінарна відповідальність працівників прокуратури.
Правове забезпечення державного нагляду з питань праці.
Дисциплінарна відповідальність державних службовців.

VIII

Електронний судовий наказ.
Міжнародні стандарти цивільного процесу.
Європейські традиції в цивільному процесі.
Транснаціональні принципи цивільного процесу.
Тенденції гармонізації цивільного процесу в ЄС.
Спрощені процедури в цивільному процесі.
Принципи побудови інститутів альтернативного вирішення спорів.
Фінансовий омбудсмен як альтернативний спосіб вирішення спорів.
Міжнародна юрисдикція і визнання у цивільних або комерційних справах.
Незаперечні претензії в цивільному процесі.

IX

Засади кримінального провадження, їх сутність та особливості реалізації.

Доказування кримінального правопорушення на досудовому розслідуванні і у судових стадіях кримінального провадження.

Заходи забезпечення кримінального провадження, процесуальний порядок та особливості їх здійснення.

Слідчі (розшукові) та негласні слідчі (розшукові) дії як засоби збирання доказів у кримінальному провадженні.

Методика розслідування окремих видів кримінальних правопорушень.

X

Принципи кримінального права.

Конвергенція приватного та публічного в кримінальному праві.

Класифікація кримінальних правопорушень.

Диференціація кримінальної відповідальності.

Індивідуалізація кримінальної відповідальності.

III. ФОРМА АТЕСТАЦІЇ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Атестація здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії здійснюється постійно діючою або разовою спеціалізованою вченою радою на підставі публічного захисту наукових досягнень у формі дисертації.

Стан готовності дисертації аспіранта до захисту визначається науковим керівником (або консенсусним рішенням двох керівників).

Обов'язковою умовою допуску до захисту є успішне виконання аспірантом (ад'юнктом) його індивідуального навчального плану та індивідуального плану наукової роботи.

**V. МАТРИЦЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОГРАМНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ (ПРН)
ВІДПОВІДНИМИ КОМПОНЕНТАМИ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ**

	ОК1.1а.1	ОК1.2а.1	ОК1.2а.2	ОК1.2а3	ОК1.3а.1	ОК1.3а.2	ОК1.3а.3	ОК2.1а.1	ОК2.1а.2	ОК2.1а.3	ВБ1.16.1	ВБ1.16.2	ВБ1.26.1	ВБ1.26.2	ВБ1.26.3	ВБ1.26.4	ВБ1.26.5	ВБ1.26.6	ВБ2.26.7	ВБ1.36.1	ВБ1 36.2	ВБ1 36.3	ВБ1 36.4
ПРН1	•							•	•	•		•											
ПРН2	•							•	•	•		•											
ПРН3		•						•	•	•		•			•								
ПРН4	•							•	•	•	•				•				•				
ПРН5		•						•	•	•					•								
ПРН6					•			•	•														
ПРН7						•	•														•	•	•
ПРН8							•		•												•	•	•
ПРН9						•	•		•												•		•
ПРН10			•	•							•		•					•					
ПРН11											•		•		•							•	
ПРН12								•	•	•													
ПРН13								•	•	•													
ПРН14								•	•	•					•								
ПРН15								•	•	•													
ПРН16								•	•	•													
ПРН17								•	•	•													
ПРН18								•	•	•													
ПРН19								•	•	•													
ПРН20	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•				•	•							
ПРН21	•							•	•	•											•		

